

Interview Kennel "Van de Pierschehille"

Het is alweer bijna 2 jaar geleden dat ik me voorgenomen had om de fokkers van de NVDSK eens een bezoekje te gaan brengen en hen te interviewen over het door ons zo geliefde ras "De Duitse Staande Korthaar". Al die tijd was er niet van gekomen, maar op 12 juni had ik de afspraak staan met Liesbeth en Hans van Rinkem, van Kennel "Van de Pierschehille" in de Hoekse Waard.

Wanneer ik van de rijksweg afkom, zie ik aan beide zijden groene velden, ik kan een heel eind wegglijken en het is jammer dat het weer niet mee werkt, anders waande ik mij in mijn vakantiestreek.

Aangekomen op de Steegjesdijk, rij ik bijna de woning van Liesbeth en Hans voorbij. Zij wonen heerlijk afgelegen onderaan de dijk en hebben een zee van ruimte. Aangekomen bij de poort, (waar twee mooie sierplaten van kortharen op beide hoeken staan), stap ik uit mijn auto en hoor ik de vogels fluiten. In de woonkamer zie ik al de kortharen voor het raam staan. Ik probeer ze te tellen, maar ze zijn beweeglijk en dat lukt me niet. Wanneer ik het pad op loop, komt Hans mij tegemoet en word ik hartelijk begroet. Zes kortharen liggen in de woonkamer, ze hebben allemaal van Liesbeth een klui gekregen en het is muisstil, ze liggen allemaal op hun plaats. Een zevende korthaar, een logee, komt mij besnuffelen.

We schuiven aan tafel met koffie, thee en wat lekkers en ik dank Liesbeth en Hans voor hun gastvrijheid en medewerking. Het interview kan gaan beginnen.

Op de vraag vanaf welk jaar Liesbeth en Hans bekend zijn met de Duitse Staande Korthaar, geeft Liesbeth aan dat dit is vanaf 1975. Zij waren in die tijd op zoek naar een lieve, aanhankelijke, enthousiaste en passievolle hond. En die hebben zij gekregen, een teefje genaamd Britta. Britta was voor hen een huishond, een hond vol passie en een sterke wil om te jagen. Onervaren als Liesbeth en Hans waren, is Britta opgegroeid tot een allround zeer "zelfstandige jager". Van Britta hebben zij met vallen en opstaan veel geleerd. Echter toen Britta 7 jaar oud was, moesten zij afscheid nemen van haar. Na zoveel verdriet door het afscheid en alles wat zij meemaakt hadden met Britta, waren Liesbeth en

Hans er zeer duidelijk in, ze zouden nooit meer een korthaar nemen!

Echter na 3 maanden, kochten zij wederom een Duitse Staande Korthaar genaamd Anoeck. Deze hond was een openbaring, een teefje naar hun hart, prima gesocialiseerd en bij de fokker in huis opgegroeid. Zij bekeek geen eend of haas en bracht rust. Zij was de goedheid zelf. Liesbeth volgde met haar gehoorzaamheid cursussen. Toen Anoeck 11 jaar was en nog helemaal fit, kwam er een nieuwe Duitse Staande Korthaar bij, want de leegte die zij ervaren hadden na het overlijden van Britta, wilden zij niet nog eens meemaken.

De nieuwe pup was Amy. Deze keer gooiden zij echter het roer om. Wijs geworden door de ervaringen met de andere twee kortharen, besloten zij met Amy shows te gaan lopen en te trainen voor de KNJV proeven. Liesbeth had hier samen met Amy plezier in en Amy heeft zelfs meerdere B diploma's behaald.

Wat deed jullie te besluiten om te gaan fokken: Liesbeth antwoordt, dat haar hele leven in het teken van dieren staat. Zij wilde graag een pup van hun eigen hond. Een kennelnaam werd aangevraagd. Van de Pierschehille is gekozen omdat zij dicht bij het dorp Piershil wonen. Zij zijn zich gaan verdiepen in de Duitse Stambomen van de Duitse dekruen. De eigenaren van deze dekruen zijn jagers en beroepsmatig met de honden bezig en dat sprak hen wel aan. Vooral de jachteigenschappen van de reuen vinden zij belangrijk en ze kijken naar de nakomelingen en de resultaten van de reu .

De eigenaar van de dekru van Amy hebben zij bezocht in Stuttgart. Deze eigenaar was tijdens hun bezoek, bezig een zweetspoor uit te zetten en vroeg Liesbeth hem hierbij te assisteren. De dekru eigenaar wilde Amy graag op een zweetspoor van 24 uur zien lopen. Liesbeth en Amy, onervaren met zweetsporen, zette Amy in en tot haar verbazing liep Amy dit spoor (800-900 mtr.) helemaal correct uit. Liesbeth had zich toen niet genoeg gerealiseerd wat dit precies inhield. Nu begrijpt ze pas wat voor prestatie dit was.

Bij de eerste dekking bleef Amy leeg, in haar leven kreeg zij 3 nestjes waarvan 3 teefjes werden aangehouden. Ruby, Indy en Djessy. Uit de lijn van Ruby bleven Easy, die inmiddels 1 nest heeft gekregen en Fury. Zij kwamen in contact met een pupkoper die jaagde en Liesbeth besmette met het "voorjagers virus", vanaf dat moment werd Indy een echte praktijk hond. Nu na (ca. 7 jaar) hebben zij nog steeds contact met

deze jager en jagen zij twee keer per week met Indy en Easy. In de tussentijd heeft Hans ook zijn jachtakte behaald.

Beiden trainen met de honden voor de KNJV training, Hans gaat in de weekenden ook nog naar België om te trainen voor de VGP Verbands Gebrauchshunden Prüfung .

Sinds kort is Liesbeth begonnen met zweetwerk. Zij zijn in de stellige overtuiging dat je met een staande hond, een allrounder, alle aspecten die de staande hond in zich heeft moet beoefenen. Zij vinden ook dat de hond hierop gewaardeerd moet worden. Zij hebben alle aspecten met hun honden beoefend of doen dit nog. Te weten: Jacht, Duitse proeven, Veldwerk, KNJV proeven en Zweetwerk.

Inmiddels is hun roedel uitgegroeid tot 6 teven, Amy, Bibi Ruby, Ci-Ci Indy, Djessy, Easy en Fury.

Op mijn vraag hoe zij hun honden omschrijven, krijg ik als antwoord dat het lieve, aanhankelijke, passievolle werkhonden zijn.

Hoe worden jullie pups gesocialiseerd?

Heel belangrijk vinden zij het dat de pups worden gesocialiseerd in huis. Zo kunnen de pups wennen aan alle geluiden .Ze laten ze kennis maken met de jachtfluit en het alarmpistool, een haarsleepje en eendenvleugels en nemen ze mee met de auto naar de dierenarts. Op de 5 e week gaan ze kennis maken met het buiten gebeuren, maar zijn s' nachts weer binnen De pups hebben voldoende gelegenheid om kennis te maken met andere dieren. Bij Liesbeth en Hans lopen in de tuin Damhertjes, Lama's, Pauwen, Kippen etc.

Maken jullie gebruik van de pupinformatie?

Zij melden hun pups aan bij de pupinformatie, maar in tegenstelling tot vroeger, zijn er veel pupeigenaren die hen weten te vinden via internet. Zij halen de gegevens van de website. Het is een open en transparante website, alle eigenaren van de pups staan erop. Zij geven het advies om bij deze eigenaren informatie te halen / meer inzicht te krijgen over het nageslacht en over hen zelf. Zij vragen altijd aan pupeigenaren om hun ervaringsverhalen te schrijven.

Waar moet een pupeigenaar aan voldoen en welke informatie krijgt deze mee?

Wanneer pupeigenaren zich bij hen melden, wordt er van alles besproken. Zij benoemen de voor- en nadelen van een DSK. Dat het een jachthond is die graag op de bank zit, maar waar buiten de knop om gaat, dit zit in de genen. Zij willen de mensen bewust maken van wat zij in huis halen, dat naast een fiets lopen goed is voor een hond, maar dat hij ook zijn kop (jacht verstand) moet kunnen gebruiken. Het is natuurlijk belangrijk dat de hond in het gezin opgroeit, maar het is en blijft een jachthond, die hopelijk jaren je maatje is en de verantwoordelijkheid niet moet onderschatten. Je deelt 10 a 12 jaar lief en leed met je hond maar ook wel eens teleurstellingen (wedstrijden, cursussen, shows). Pupeigenaren moeten zich bewust zijn dat het volgen van een puppycursus onvoldoende is, je doet de hond dan te kort. Zij proberen de mensen (voor zover dat

mogelijk is) goed te screenen. Zij stellen best strenge eisen en achteraf zeggen soms eigenaren, het leek wel of ik op sollicitatiegesprek zat. Zij adviseren de pupeigenaren het boek Toepoels puppywijzer aan te schaffen. Wanneer de pups geboren zijn, mogen vanaf 3 weken, dit i.v.m. besmettingsgevaar, de nieuwe eigenaren langskomen om de pups te bezoeken, zoveel zij maar willen en is iedereen welkom, soms komen er hele families.

Liesbeth en Hans bepalen welke eigenaar, welke pup krijgt. De eigenaren kunnen kenbaar maken of zij een teefje of reu willen, maar verder bepalen zij de keuze. Belangrijk vinden zij dat het karakter van het hondje past bij de nieuwe eigenaar, hoeveel ervaring zij hebben en welke plannen zij voor de pup in de toekomst hebben. Zij fokken alleen wanneer er behoefte vanuit hun zelf is en wanneer er niet teveel pups liggen bij andere fokkers. Wanneer mensen een pup willen van een bepaald geslacht en deze niet (meer) beschikbaar is, dan zijn ze vaak bereid te wachten op een volgend nest.

Hebben jullie een wachtlijst?

Mensen die al een hond van hen hebben, melden zich vaak weer aan voor een pup. Wel geven zij het advies de 1e hond zo ver klaar te hebben zodat er weer tijd is voor een nieuwe pup. Wanneer de pups het nest verlaten, proberen zij de honden zoveel mogelijk te volgen. Zij zien graag dat de pupeigenaren zich inschrijven voor de Clubmatch en de aanlegproef. Zij maken (op eigen kosten) alle pupeigenaren lid van de vereniging. De nieuwe eigenaren krijgen een uitgebreide map mee met het koopcontract, informatie, een zak puppyvoer, speeltjes voor de hond en een brochure van de vereniging. De pup wordt later thuis bezocht, waarbij gelijk de stamboom afgeleverd wordt. Zij vinden het heel belangrijk dat een pupeigenaar het belang van de NVDSK inziet.

Wanneer nemen jullie honden terug?

Eén enkele keer is er een hond teruggekomen. In alle gespreken had de toekomstige eigenaar (jager) aangegeven alle tijd in de hond te steken, echter toen dit in de praktijk niet haalbaar was, hebben zij de hond zelf kunnen herplaatsen. Wanneer er fokafwijkende gebreken zijn nemen zij de hond binnen 1 jaar terug,

gelijktijdig is er het recht de pup terug te halen indien er niet goed voor de pup gezorgd wordt.

Hoe houden jullie contact met alle pupeigenaren en doen jullie aan een terugkomdag?

Liesbeth vertelt dat zij regelmatig e-mail contact heeft met alle pupeigenaren. Van het A nest zijn er inmiddels 3 honden overleden, ook met deze eigenaren hebben zij nog steeds contact. De eigenaren hebben hen ook op de hoogte gesteld van het overlijden van hun hond. Zij onderhouden ook contacten omdat regelmatig pupeigenaren gebruik maken van de opvang die Liesbeth en Hans hebben voor de door hun gefokte honden. Zodra de honden binnen de poort zijn, voelen zij zich meteen weer "thuis".

Waarin verschilt u van andere fokkers?

Hierop kunnen zij alleen maar voor zichzelf spreken. Bij hen staat gezondheid voorop, dan de jachtaanleg en het karakter. Een goed exterieur maakt het hondje compleet. Zij stellen eisen aan de pupkopers en zij hechten er waarde aan dat zij 1x naar de KCM gaan en deelnemen aan een aanlegproef. Zij hopen dat er enthousiasme ontstaat en dat ze gaan werken met de hond. Zij zijn trots op eigenaren die met de pup vervolgcursus wilden volgen, maar nu toch verder zijn gegaan met jachtraining.

Hoeveel lichaamsbeweging krijgen jullie honden?

De honden kunnen de hele dag vrij rond lopen in hun tuin (geen kennels) en tevens gaan zij iedere dag met alle honden naar het Piershille bos.

Wat regelen jullie voor de honden als jullie met vakantie gaan.

Toen zij nog allebei werkten, regelden zij oppas voor de honden in huis. Nu ze uitgewerkt zijn is het wel makkelijker, soms gaan ze apart op vakantie, zodat er altijd iemand van hen bij de honden is.

Wanneer we over het verleden spreken komt Liesbeth met een leuk verhaal.

Toen zij Anoeck hadden, nam Liesbeth haar als pup mee nam naar het werk. De hond was als het ware een therapie hond, dit werd toen nog niet zo officieel benoemd maar de hond had zulke goede invloed op een cliënt. Deze cliënt (een jongen) was autistisch en had straatvrees. Het klikte met Anoeck, hierdoor kon hij zijn emotie uiten en is stapje voor stapje zelfstandiger geworden. Hij woont nu al 12 jaar geheel zelfstandig. De wisselwerking tussen de cliënt en Anoeck was een ervaring op zich.

Wat zouden jullie graag anders zien bij de NVDSK?
Meer aandacht voor het jachtgebeuren en dat uitgedrukt willen zien in proeven. Bij de draadhaar wordt er meer actie ondernomen met zweetwerk en cursussen. Het zou leuk zijn als de NVDSK met DSL en DSD zou samen werken in het opzetten van jacht gerelateerde mogelijkheden. Liesbeth geeft aan dat zij met haar jeugdhonden veldwerk heeft gedaan en dit leuk vindt, maar steeds meer het idee krijgt dat veldwerk toegespitst wordt op een specialisme en daardoor het brede aspect van de DSK in de schaduw komen te staan, natuurlijk maak je hier je keuze in.

- Aanlegproeven:

Over de aanlegproef zegt zij: Wij vinden het bijzonder jammer dat bij de aanlegproef de sleep haar- en veerwild is komen te vervallen. Zij zijn van mening dat je daarmee een stuk uit het allround gebeuren haalt de DSK is een allrounder!

- KNJV proeven:

Liesbeth vindt KNJV proeven niet echt leuk meer, o.a. door de boetes die opgelegd worden bij terugtrekken van de proef bij sommige organisaties en het "punten jagen" nav de strengere eisen. Ik kan trainers of keurmeesters die staande honden kennen zeer waarderen. De proeven in Duitsland zijn meer op de praktijk gericht. Met Easy hebben wij in Duitsland meegedaan aan de Derby de Solms en de VGP. Nu traint Hans traint hiervoor met Fury en haakt in op het gesprek. Hij verteld dat de VGP 26 onderdelen heeft en dat dit twee dagen in beslag neemt, dit is niet te vergelijken met de NL proeven. Zij vinden het jammer dat de KNJV proeven niet vergelijkbaar zijn met de praktijk. Liesbeth wil nog wel met Fury de KNJV B lopen en wellicht een Map. Zij hebben het idee, dat sommige mensen de buitenlandse proeven onderwaarderen. Vroeger was de aanlegproef vergelijkbaar. De najaarsproef nieuwe stijl heeft geen niveau verschil meer. Elke hond is geslaagd of gezakt. Het zou leuker zijn als de hond die goed gepresteerd heeft er ook uitgelicht wordt.

- *KCM:*

Het is belangrijk om puppeigenaren te enthousiasmeren. Het zou leuk zijn wanneer er meer foto's gemaakt zouden worden, zoals in het verleden. Iedere eigenaar die met zijn hond naar deze dag toekomt, kan het waarderen als hij een foto van zichzelf met de hond terugziet op de website of in het KHN.

Welke literatuur hebben jullie over Kortharen en honden in het algemeen:

Zij hebben een aantal kleine boekjes van DSK's, Toepoels puppywijzer, Staande jachthond in de praktijk van Peter Eering, Paul de Vos, Cesar Millan, Anke Bogaerts en de Duitse magazines.

We ronden het interview af met een aantal foto's. Wanneer ik richting mijn auto loop, ben ik niet alleen. Alle kortharen begeleiden mij tot aan het hek. Het is jammer dat het interview erop zit. Het was leuk en leerzaam en ik hoop dat ik bij de volgende fokker net zo'n leuk gesprek zal hebben.

Liesbeth en Hans bedankt en succes met jullie kortharen.

De redactie
Lia van Ballegooijen

www.pierschehille.nl

- *NKD:*

De NKD (Nationale Korthaarddag) ziet Liesbeth, als een soort van terugkomdag en daarbij potentiële puppeigenaren adviseert om te komen kijken en deze dag mee te maken.

Zij zien graag dat de puppeigenaren zich inschrijven voor de Clubmatch ende aanlegproef

Wat zouden jullie bespreekbaar willen maken bij een Fokkersbijeenkomst:

Het DNA onderzoek.

Liesbeth vertelt dat ze laatst een artikel gelezen heeft van Paul de Vos in De Jager (nr.7-8 2012). In dit artikel wordt geschreven dat een pup beter met 10 weken dan met 7 – 8 weken het nest kan verlaten. Dat hij hierdoor een betere jachthond zou worden. Zij heeft zelf kunnen observeren hoe de moederhond de pups corrigeert en respect afdwingt. Zij begrijpt dat wanneer de pups langer in het nest blijven dit een extra belasting is voor fokkers door extra kosten voor o.a. inentingen en voer. Het zal niet mee vallen om te moeten schakelen, maar wanneer dit voorstel niet aangenomen zou worden, overweegt zij wel om dit zelf in overweging te nemen. Het is in ieder geval een interessante discussie.

